

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobkyně: **N. T. P.**
státní příslušností Vietnamská socialistická republika
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2020, č. j. OAM-63483-25/ZM-2019,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně dne 19. 9. 2019 podala prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Hanoji žádost o zaměstnaneckou kartu. Tato žádost byla dne 11. 10. 2019 postoupena žalovanému jako orgánu věcně a místně příslušnému k jejímu vyřízení. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 12. 2019, č. j. OAM-68483-8/ZM-2019, žádost žalobkyně zamítl dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), s tím, že pobyt žalobkyně na území za účelem výkonu zaměstnání na pracovní pozici uvedené v žádosti o vydání zaměstnanecké karty není v zájmu České republiky.
2. K odvolání žalobkyně Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „Komise“) jako nadřízený správní orgán rozhodnutím ze dne 9. 3. 2020, č. j. MV-7706-3/SO-2020, zrušila uvedené rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019 a věc mu vrátila k novému projednání. Komise ve svém rozhodnutí mimo jiné uvedla, že zájem na zavedení určitého typu regulace jako důvodu pro zamítnutí podané žádosti o vydání zaměstnanecké karty s ohledem na hrozbu, že by žalobkyně byla zaměstnávána za lidsky nedůstojných podmínek, nucena k výkonu práce, podílela se na kriminalitě či jiné zákonu odporující činnosti, je nutné posuzovat ve vztahu k osobě žalobkyně a nelze jej dovozovat pouze z obecných bezpečnostních rizik vztahujících se k imigraci do České republiky z Vietnamu. Dále Komise konstatovala, že se seznámila s utajovanými informacemi, z nichž vycházel žalovaný, a dospěla k závěru, že neodpovídají požadavku na jejich přezkoumatelnost,

neboť nejsou podloženy konkrétními podklady či důkazy, a ani nebyl proveden výslech žalobkyně za účelem ověření jejich věrohodnosti. Komise shledala rozhodnutí žalovaného nezákonným a nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 7. 2020, č. j. OAM-68483-25/ZM-2019, žádost žalobkyně opět zamítl dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť pobyt žalobkyně na území není v zájmu České republiky. Žalovaný doplnil podklady pro vydání rozhodnutí o další utajovanou informaci a znovu dospěl k závěru o existenci „rizik, která s sebou takový pobyt nese, ať již jde o rizika na poli výkonu závislé práce, případě rizika bezpečnostní, o nichž již správní orgán hovořil ve svém předchozím rozhodnutí v této věci“.
4. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2020 podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
5. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.
6. Vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Účastník správního řízení tak musí zásadně vyčerpat všechny řádné prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici ve správním řízení, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“; judikatura správních soudů je dostupná z: www.nssoud.cz) ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS, či ze dne 29. 8. 2018, č. j. 9 Afs 110/2017-37].
7. Žalobkyně má k dispozici řádný opravný prostředek proti napadenému rozhodnutí, a to odvolání dle § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Z žalobních tvrzení ani z žalobkyní doložených příloh není zřejmé, zda žalobkyně tento řádný opravný prostředek proti žalobou napadenému rozhodnutí využila. Ať už tak učinila, nebo nikoliv, nic to nemění na závěru o nepřipustnosti žaloby ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s.
8. Žalobkyně namítala, že žalovaný nerespektuje závazný právní názor nadřízeného správního orgánu (Komise), a tudíž žaloba má být ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu přípustná. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. 3 As 278/2015-44, publ. pod č. 3517/2017 Sb. NSS, v jehož právní větě je uvedeno: „*Ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. nevylučuje možnost podat žalobu proti rozhodnutí povinného subjektu, který opakovaně odmítne poskytnout informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a ignoruje přitom závazný právní názor obsažený v předchozím rozhodnutí nadřízeného orgánu, z něhož lze seznat, že informace povinným subjektem poskytnuty být měly, respektive mají. Za takovéto situace nelze po žadateli spravedlivě požadovat, aby znovu formálně vyčerpal příslušný opravný prostředek podle předpisů o správním řízení, jestliže rozhodnutí o něm by mohlo vést nanejvýš k témuž procesnímu výsledku, kterého již jednou dosáhl.*“ Krajský soud zdůrazňuje, že v odkazovaném rozsudku se pojednávalo o specifické problematice procesu vyřizování žádostí o poskytnutí informací podle § 8b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (srov.

těž rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2020, č. j. 2 As 252/2019-32, bod 14), nadto se jednalo o situaci, kdy bylo zrušeno a vráceno k dalšímu řízení v pořadí již třetí rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací.

9. Jistě není vyloučeno, aby za určitých podmínek (a to nejen v řízení o žádosti o poskytnutí informací) bylo možné prolomit shora odkazovanou zásadu subsidiarity soudního přezkumu, jak ostatně připouští i rozšířený senát NSS ve svém rozsudku ze dne 24. 10. 2018, č. j. 7 As 192/2017-35, publ. pod č. 3834/2019 Sb. NSS. Nyní posuzovaný případ však není natolik mimořádné povahy, aby takový postup byl namístě. V dané věci došlo toliko k jednomu zrušení rozhodnutí žalovaného ze strany Komise jako nadřízeného správního orgánu, navíc Komise tak učinila z důvodu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019. Žalovaný pak v dalším řízení doplnil podklady pro vydání rozhodnutí, což nelze přehlížet. Je tedy na Komisi, aby na základě případně podaného řádného odvolání proti žalobou napadenému rozhodnutí přezkoumala skutkové a právní závěry žalovaného a o odvolání rozhodla. Rozhodnutí Komise za této procesní situace nelze předjímat. Pokud by však soud shledal žalobu přípustnou a věcně ji projednal, zcela nepřipustně by suploval činnost nadřízeného správního orgánu, čímž by byla popřena shora odkazovaná zásada subsidiarity soudního přezkumu a zásada minimalizace zásahů soudů do správního řízení.
10. Podstatné je, že postup správních orgánů nedospěl do stádia, kdy by bylo možné říci, že věc jednoznačně nesměruje k vydání konečného pravomocného rozhodnutí ve věci, tedy rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu, a není tak prozatím třeba, aby soudní ochranu žalobci proti případným obstrukcím nebo libovůli v postupu správních orgánů poskytly, ať již v jakémkoli z možných řízení dle soudního řádu správního, správní soudy (srov. podobně rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 As 65/2019-36). Z rozhodnutí žalovaného ani Komise pak není patrná ani snaha úmyslně se vyhnout vydání konečného rozhodnutí ve věci, které by bylo možné soudně napadnout, tedy postup správních orgánů dosud nelze označit za „úřednický ping-pong“ (srov. podobně rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2020, č. j. 9 As 305/2018-35, body 39 a 40), dosud totiž nelze hovořit o opakovaném nerespektování pokynů nadřízeného správního orgánu, nadto, jak bylo uvedeno, došlo k doplnění skutkového stavu věci.
11. Žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, jeho žaloba směřuje proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, proti němuž je přípustné odvolání (§ 81 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu ve spojení s § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců), tudíž je žaloba nepřipustná dle § 68 písm. a) s. ř. s. Krajský soud proto žalobu odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
12. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., kde je stanoveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. září 2020

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu